

มหาวิทยาลัย

ราชภัฏเชียงใหม่

๑.

ชื่อเรื่อง : การติดสีโภภูมิคิน บลู ในร้อยโรคท่อน้ำเกดมะเร็งและมะเร็งช่องปาก

พ.ศ. ๒๕๖๓

ชื่อผู้เขียน : (1) สุพิศ จังพาณิชย์ วท.บ., ท.บ., ป.บัณฑิต (พยาธิวิทยา)

M. med. Sc. (Oral Pathology)

ตำแหน่ง : ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาโภชนาศิลป์

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อ. หาดใหญ่ จ. สงขลา 90110

โทร (074) 211030 ต่อ 2545 โทรสาร (074) 212922

(2) พัชรี กัมพลานนท์ วท.บ., ท.บ., Training in Oral Surgery

ตำแหน่ง : หันดแพทย์ ระดับ ๘

กลุ่มงานทันตกรรม โรงพยาบาลหาดใหญ่

อ. หาดใหญ่ จ. สงขลา 90110

(3) ชัยฤกษ์ ชุษาภิเศก ท.บ.

ตำแหน่ง : หันดแพทย์ ระดับ ๕

กลุ่มงานทันตกรรม โรงพยาบาลคริสตจักร

อ. เมือง จ. คริสตจักร 92000

(4) นายกรัตนัย หวังรังสินามกุล วท.บ., ท.บ., F.F.D., RC.S. (Irel) in Oral and

Maxillo-facial Surgery

ตำแหน่ง : อาจารย์ ระดับ ๘

ภาควิชาศัลยศาสตร์

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อ. หาดใหญ่ จ. สงขลา 90110

แหล่งเงินทุน : สถาบันวิจัยแห่งชาติ

ใบอนุญาตฯ
เลขที่ R.C.280.M6 จ.64 2560
ใบอนุญาตฯ
11/4 ปี 2560

Order Key..... 10413
BIB Key..... 119411

A.

Title : The application of toluidine blue staining in oral precancer and cancer

Authors : (1) SUPIS CHUNG PANICH BSc., D.D.S., Grad. Dip in Clin. Sc
(Pathology), M. Med. Sc (Oral Pathology).

Position : Assistant professor
Department of Stomatology
Faculty of Dentistry, Prince of Songkla University
Hatyai , Songkla 90110
Tel (074) 211030 Ext 2545, Fax (074) 212922

(2) PATCHAREE KUMPLANONTA B.Sc., D.D.S. Training in Oral Surgery

Position : Oral Surgeon
Department of Dentistry, Hatyai Regional Hospital
Hatyai, Songkla 90110

(3) CHAILERK JUTHAKITTI D.D.S.

Position : Oral Surgeon
Department of Dentistry, Trang Hospital
Amphur Muang, Trang. 92000

(4) KRASSANAI WANGRANGSIMAKUL Bsc., D.D.S., F.F.D.,R.C.S (Irel)
in Oral and Maxillo-facial Surgery

Position : Lecturer
Department of Surgery,
Faculty of Dentistry, Prince of Songkla University,
Hatyai, Songkl 90110

GRANT : National Research Council

การติดสีโทลูอิดิน บลู ในรอยโรคก่อนเกิดมะเร็งและมะเร็งช่องปาก

บทคัดย่อ

โทลูอิดิน บลู ที่เป็นสีย้อมเนื้อเยื่อหรือวัสดุที่มีการนำมาใช้ตรวจหารอยโรคมะเร็งในช่องปาก การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินการใช้สีโทลูอิดิน บลู ในการตรวจหารอยโรคก่อนเกิดมะเร็ง หรือรอยโรคมะเร็งในช่องปาก ผู้ป่วยที่ศึกษาทั้งหมด ๗๑ ราย เป็นผู้ป่วยที่มีรอยโรคในช่องปากซึ่ง pragmatically ทางคลินิกสงสัยว่าเป็นรอยโรคก่อนเกิดมะเร็ง ชนิดที่เรียกว่า ดิสเพลเชีย หรือ รอยโรคมะเร็ง ผู้ป่วยได้ศึกษาเบริญบทียบระหว่างผลการติดสีโทลูอิดิน บลู กับ ผลการวินิจฉัยโรคทางจุลพยาธิวิทยาของรอยโรค ผลการศึกษาพบว่ารอยโรคมะเร็งในผู้ป่วยทั้งหมด ๙ ราย พบรการติดสี (ผลบวก) ในขณะที่รอยโรคดีสเพลเชียใน ผู้ป่วยทั้ง ๔ รายไม่พบการติดสี (ผลลบ) แสดงว่าการติดสีในรอยโรคก่อนเกิดมะเร็งและรอยโรคมะเร็งมีอัตราผลลบปลอมหรือการวินิจฉัยโรคผิดต่ำกว่าที่เป็นจริงอยู่ร้อยละ ๑๙ กลุ่มรอยโรคเนื้อไม้ร้าย ๑ ใน ๒๐ รายพบว่ามีการติดสี (ผลบวก) ซึ่งหมายความว่ามีอัตราผลลบกว่าปลอม หรือ การวินิจฉัยโรคผิดเกินกว่าที่เป็นจริงอยู่ร้อยละ ๕ ถึงแม้ว่าสีโทลูอิดิน บลู อาจจะช่วยสาหรัด บริเวณรอยโรคมะเร็งได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ผลการติดสีของรอยโรคดีสเพลเชียยังให้ผลไม่แน่นอน

The application of toluidine blue staining in oral precancer and cancer

Abstract

Toluidine blue, a vital dye, has been used to detect malignant change of the oral cavity. This study was carried out to evaluate toluidine blue application in identifying oral precancer or cancer. Thirty - one patients clinically suspected of being oral dysplasia or malignancy were studied by comparing toluidine blue staining reactions with histopathological diagnoses. All 9 carcinomas were stain - positive whereas 2 dysplastic lesions were stain - negative. There was a false negative rate (underdiagnosis) of 18 % in the dysplastic and malignant lesions. One of 20 non - malignant lesions was stain - positive , giving a false positive rate (overdiagnosis) of 5 %. Although the toluidine blue staining can be successfully applied to delineate areas of the oral carcinomas, staining in the dysplastic lesion is still questionable.

key words : Toluidine blue staining , Oral precancer , Oral cancer.

บทนำ

โทลูอิดิน บลู (Toluidine blue) เป็นสีชนิดที่ติดสีต่างกันด้วยสีย้อมเดียวกันของกลุ่มไอกะซิน (metachromatic dye of the thiazine group) ซึ่งใช้ย้อมกรดนิวคลิอิกของเซลล์ในกาย (in vivo) ได้ทั้ง DNA และ RNA โดยปกติเชื่อว่าเซลล์ที่มีการเจริญผิดปกติและ / หรือเซลล์ที่มีการเปลี่ยนแปลงกล้ายเป็นเซลล์มะเร็ง(dysplastic and / or anaplastic cells) อาจพบมีกรดนิวคลิอิกมากกว่าเซลล์ปกติ ปี คศ. ๑๙๖๗ Richart^(๑) ศึกษาผู้ป่วยเนื้องอกของเยื่อเมือกปากมดลูก (cervical intraepithelial neoplasms) ๒๐๐ ราย โดยการย้อมสีโทลูอิดินบลู บริเวณรอยโรคและพบว่ามากกว่าร้อยละ ๘๕ ของผู้ป่วยเนื้องอกเยื่อเมือกปากมดลูกซึ่งได้รับการตรวจด้วยกล้องโคลป (colposcopy) ให้ผลบวกเมื่อย้อมด้วยสีโทลูอิดิน บลู ปี คศ. ๑๙๖๔ Niebel and Chomet^(๒) ได้ทดสอบการติดสีโทลูอิดิน บลู ด้วยวิธีเดียวกันในผู้ป่วยที่มีรอยโรคในช่องปาก (intraoral lesions) และสรุปว่า การย้อมสีโทลูอิดิน บลู ช่วยในการตรวจเนื้องอกของเยื่อเมือกช่องปาก รวมทั้งการตรวจหาตำแหน่งของรอยโรคตลอดจนการลุกลามของรอยโรค รอยโรคในช่องปากที่มีลักษณะทางคลินิกพบเป็นรอยฝ้าขาว (leukoplakia) หรือรอยคลอกแดง (erythroplakia) หรือรอยฝ้าขาวสลับรอยคลอกแดง (leukoerythroplakia) นั้น เมื่อตรวจดูทางจุลพยาธิวิทยา (histopathology) รอยโรคพากนี้อาจพบการเปลี่ยนแปลงของเซลล์ในชั้นเยื่อบุผิว(epithelium) ได้หลายระดับ เช่น อาจพบเฉพาะมีการหนาตัวของชั้นเคอราติน (keratin) ซึ่งเรียกว่า บีโน้น ไฮเพอเคอราโทซิส (benign hyperkeratosis) หรืออาจพบการ

เจริญผิดปกติของเซลล์ในชั้นเยื่อบุผิว ที่เรียกว่า เอฟพิธีเลียล ดิสเพลเชีย (epithelial dysplasia) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มรอยโรคก่อนเกิดมะเร็งและมีโอกาสกลายเป็นมะเร็งภายหลังได้สูง หรืออาจพบได้แม้กระทั้งเป็นมะเร็งสความมัล เชลล์ (squamous cell carcinoma) รอยโรคกลุ่มนี้ดังกล่าวข้างต้นวินิจฉัยแยกโรคทางคลินิกได้ยาก การย้อมสีโลหุอิดิน บลู เป็นวิธีหนึ่งที่อาจช่วยในการตรวจแยกโรคทางคลินิกได้

รายงานนี้เป็นการศึกษาการติดสีโลหุอิดิน บลู ของรอยโรคที่มีลักษณะทางคลินิก วินิจฉัยแยกโรคได้ยากระหว่างรอยโรคที่ไม่ใช่น่อร้าย (benign lesions) กับรอยโรคมะเร็ง (malignant lesions) โดยจะศึกษาเบริยบที่ยบระหว่างผลการติดสีโลหุอิดิน บลู กับ ผลการวินิจฉัยโรคทางจุลพยาธิวิทยา

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ

ตัวอย่างผู้ป่วย

กลุ่มตัวอย่างได้จากผู้ป่วยที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลทันตกรรม คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และโรงพยาบาลหาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ. สงขลา ด้วยอาการมีรอยโรคหรือความผิดปกติของเยื่อบุช่องปากซึ่งเมื่อได้รับการตรวจแล้วสงสัยว่าจะเป็นมะเร็งช่องปากหรือรอยโรคก่อนเกิดมะเร็ง (precancerous lesions) รวมทั้งแผลเรื้อรังที่ไม่นหยาดภายใน ๒ อาทิตย์ ผู้ป่วยทุกรายจะได้รับการตรวจในช่องปากอย่างละเอียดพร้อมทั้งบันทึก

ประวัติการเป็นโรคที่เกี่ยวข้องกับรอยโรคในช่องปาก และ ลักษณะทางพยาธิสภาพของรอยโรค
อย่างละเอียดก่อนทำการศึกษา

การเตรียมสีโทลูอิดิน บลู

สีโทลูอิดิน บลู ที่ใช้สำหรับย้อมประกอบด้วยสารละลายน้ำ 2 ชนิด คือ

(1) ๑% Toluidine blue solution เตรียมโดยละลายสารโทลูอิดิน บลู ๑ กรัม ในน้ำกลั่น ๔๖ มิลลิลิตร แล้วเติม absolute alcohol ๔ มิลลิลิตร และ acetic acid ๑๐ มิลลิลิตร จากนั้นปรับสารละลายน้ำให้มี pH ๕.๕ โดยใช้ NaOH กรองสารละลายน้ำด้วยกระดาษกรองเบอร์ ๑ เก็บสารละลายน้ำดีเสีย

(2) ๑% Acetic acid เตรียมโดยเติม acetic acid ๑๐ มิลลิลิตร ลงในน้ำกลั่น ๔๙๐ มิลลิลิตร

วิธีการย้อมสี

วิธีการย้อมสีมีขั้นตอนดังนี้ คือ ขั้นแรกให้ผู้ป่วยบ้วนปากด้วยน้ำสะอาดช้อนน้ำ ลายนริเวณรอยโรคให้แห้ง ใช้สำลีชุบ ๑ % acetic acid ทาบริเวณรอยโรคและข้างเคียงเพื่อขัดคราบมิวซิน (mucin) ในน้ำลาย ทิ้งไว้ประมาณ ๒๐ วินาที แล้วล้างกรดออกด้วยน้ำสะอาด หรือให้ผู้ป่วยบ้วนปากแล้วช้อนให้แห้ง ขั้นที่สองใช้สำลีชุบ ๑% toluidine blue solution ทาบริเวณรอยโรคและข้างเคียงทิ้งไว้ประมาณ ๒๐ วินาทีแล้วล้างด้วยน้ำสะอาดหรือบ้วนปากและช้อนให้แห้ง ขั้นที่สามใช้สำลีชุบ ๑% acetic acid ทาบริเวณรอยโรคอีกครั้งเพื่อขัดสีที่เกินออก

(decolorize) ประมาณ ๒๐ วินาที ล้างด้วยน้ำสะอาดหรือบ้วนปาก ขั้นที่สีบันทึกการติดสีบริเวณรอยโรคพร้อมทั้งถ่ายภาพไว้ ขั้นสุดท้ายตัดชิ้นเนื้อตรวจ (biopsy) ดองชิ้นเนื้อในน้ำยาบัวเฟอร์ฟอมาริน ๑๐% และส่งไปยังห้องปฏิบัติการจุลพยาธิวิทยาเพื่อตัดทำสไลด์ชิ้นเนื้อและย้อมด้วยสีซีมาท็อกซิลินและอีโอดิน.

การแปลผลการติดสี

การแปลผลการติดสี จะให้คะแนนผลบวก (+) หรือหมายถึงการติดสี เมื่อบริเวณรอยโรค หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของรอยโรคมีการติดสีน้ำเงินสด (royal blue) เท่านั้น ซึ่งหมายถึงบริเวณนั้นจะมีกลุ่มเซลล์มะเร็งอยู่ และจะให้คะแนนผลลบ (-) เมื่อไม่มีการติดสี ในกรณีที่มีการติดสีฟ้าจาง ๆ หรือ สีน้ำเงินดำเข้ม หรือสีดำ ก็จะให้คะแนนเป็นผลบวกและลบ (+/-) ซึ่งหมายถึงรอยโรคพกนี้ไม่แน่นอน คลุ่มเครือ

ผลการศึกษา

จำนวนผู้ป่วยทั้งหมดที่นำมาศึกษา ๗๑ ราย ช่วงอายุระหว่าง ๒๒-๘๔ ปี อายุเฉลี่ย ๕๖ ปี เป็นผู้ชาย ๑๕ รายและผู้หญิง ๕๖ ราย ลักษณะประภูมทางคลินิกรวมทั้งตำแหน่งของรอยโรค ดังรายละเอียดในตารางที่ ๑ สำหรับตารางที่ ๒ แสดงผลการวินิจฉัยโรคทางจุลพยาธิวิทยาเบรียบเทียบกับผลการติดสีโลหะอุดิน บลู ซึ่งพบว่า บีโนท์ ไชเพอเคอร์โรหิซิส (๖ ราย) และ เอฟพีอีเลียล ติสเพลเชีย (๒ ราย) ไม่ติดสี (รูปที่ ๑) ໄลเคน เพลนัส หรือໄลเคนนอยด์ (๑๓ ราย) พบร้าไม่ติดสี ๑๐ ราย (รูปที่ ๒) และติดสีจาง ๆ ๓ ราย (รูปที่ ๓) คาร์ซีโนมา อิน ไซทิว

(carcinoma in situ) (๑ ราย) และ มะเร็งส์ความมั้ส เชลล์ (๔ ราย) ติดสีน้ำเงินสดเป็นบาง
ตัวแห่งนั่ง (รูปที่ ๕,๖ และ ๗) แผลอักเสบเรื้อรัง (chronic non-specific ulceration) (๑ ราย)
ติดสีน้ำเงินสดบริเวณตรงกลางแผลซึ่งเป็นเนื้อตาย (รูปที่ ๘)

ตารางที่ ๑ ลักษณะทางคลินิกของรอยโรคในช่องปาก ๓๑ ราย

(Clinical findings in 31 cases of oral lesions)

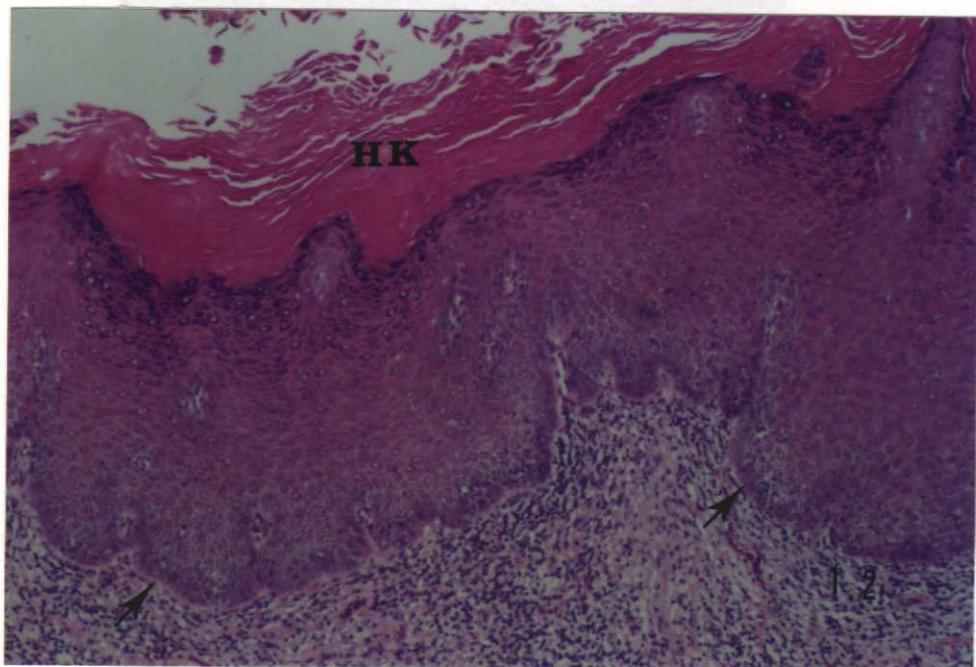
	จำนวน (No.)
Clinical presentation	
Leukoplakia	9 (29 %)
White striated	5 (16 %)
Leukoerythroplakia	7 (23 %)
Ulceration	13 (42 %)
Induration	6 (19 %)
Location	
Buccal mucosa	11 (36 %)
Lower gingiva	6 (19 %)
Upper gingiva	4 (13 %)
Palate	4 (13 %)
Tongue	4 (13 %)
Floor of mouth	1 (13 %)
Lower lip	1 (13%)

ตารางที่ ๒ ผลการวินิจฉัยโรคทางพยาธิวิทยาและการติดสีโทลูดิน บลู ของรอยโรคในช่องปาก

๓๑ ราย

(Pathological diagnosis and Toluidine blue staining in 31 cases of oral lesions)

ผลการวินิจฉัยโรคทางจุลพยาธิวิทยา (Histopathological diagnosis)	จำนวนทั้งหมด (No.)	ผลการติดสีโทลูดิน บลู		
		+	-	+/-
Benign hyperkeratosis	6	-	6	-
Lichen planus or lichenoid lesion	13	-	10	3
Slight epithelial dysplasia	2	-	2	-
Carcinoma in situ	1	1	-	-
Squamous cell carcinoma	8	8	-	-
Chronic non-specific ulceration	1	1	-	-
Total	31	10	18	3

รูปที่ ๑. รายโรคเฉพาะเจาะจง ดิสเพลซี ในผู้ชายไทย อายุ ๗๒ ปี. ๑.๑ ย้อมไมติดสี (-).

๑.๒. ลักษณะทางกลphysiology ประกอบด้วยไฮเพอเคอร่าโนไซส์ (เอชเค) , การขยายของริบบิดจะเป็นรูปหงุดน้ำ (ศรีษะ) และกลุ่มเซลล์เจริญเติบโตไม่เต็มที่ (H & E x 40)

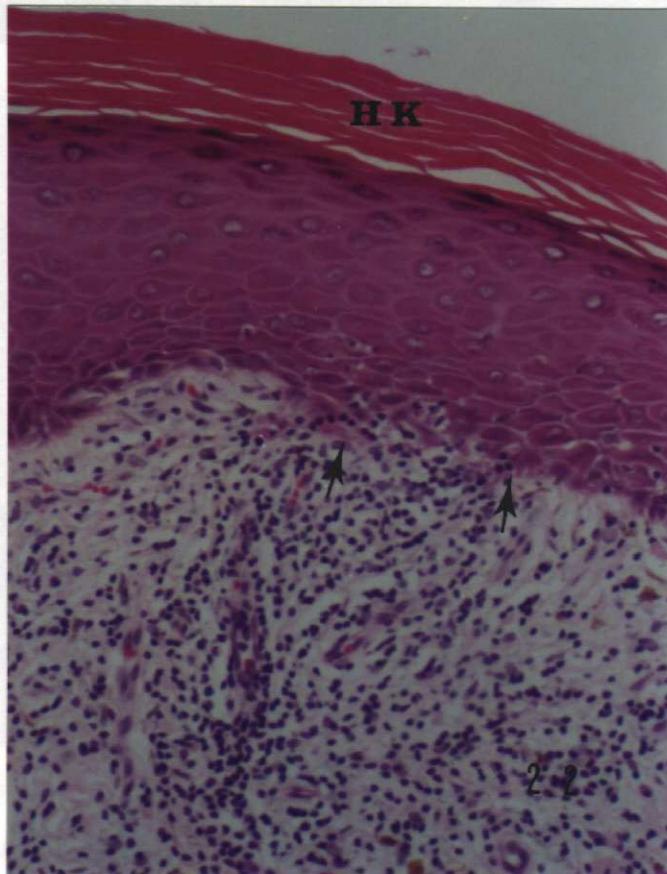
Fig. 1

Epithelial dysplasia in a 72 - year - old Thai male. 1.1. Negative stain (-).

1.2. Histological features include hyperkeratosis (HK), drop - shaped rete ridges (arrows) and loss of maturation. (H & E x 40)

2.1

2.2

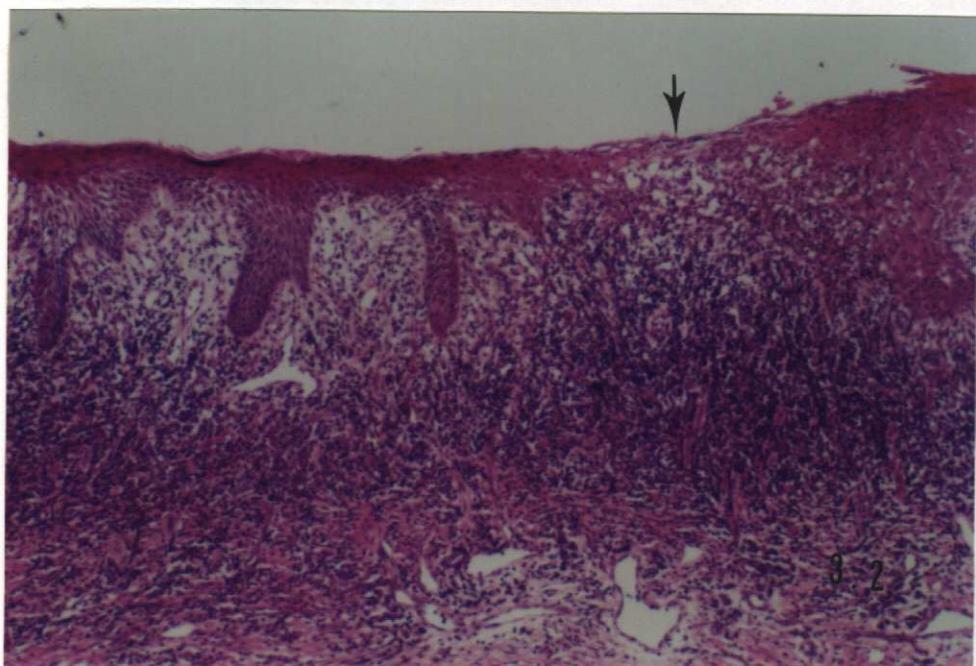
รูปที่ ๒

รอยโรคไลเคนนอยด์ ในผู้ป่วยชายไทยอายุ ๕๖ ปี. ซึ่งมีประวัติเป็นเบาหวาน.
๒.๑. ย้อมไม่ติดสี(-). ๒.๒. ลักษณะทางจุลพยาธิวิทยาประกอบด้วยไอกเพอเคอร์
ราโทซิส (เชชเค) และ การเสื่อมหรือถูกทำลายของเซลล์ที่ฐาน (ศรีษะ) (H & E x 100)

Fig 2.

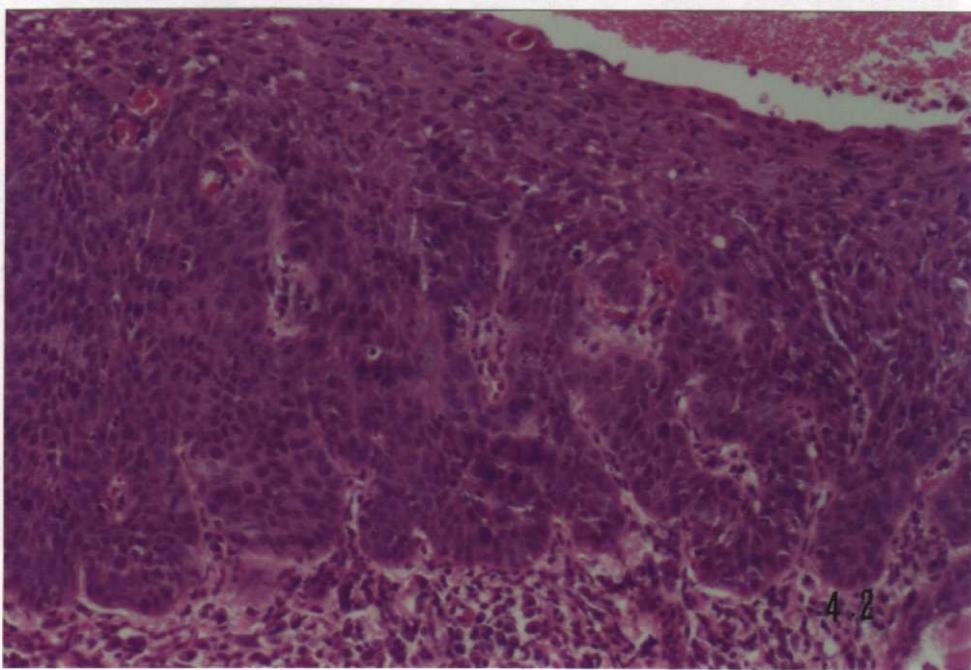
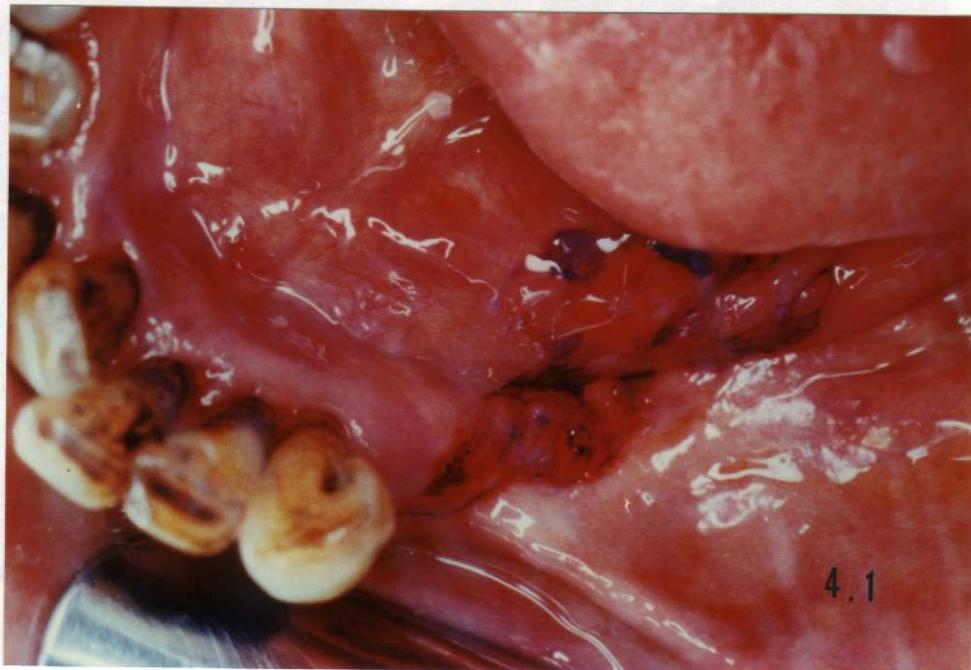
Lichenoid lesion in a 56 - year - old Thai male with a history of diabetes mellitus..

2.1. Negative stain (-). 2.2. Histological features include hyperkeratosis (HK) and basal cell degeneration (arrows) (H & E x 100)

รอยโรคโคลิโธพีล์เลคเคน เพลนส์ในผู้ป่วยชายไทย อายุ 63 ปี. 3.1. ย้อมติดสีไม่แน่นอน (+/-) - ติดสีดำบริเวณที่เยื่อบุผิวถูกทำลายหรือฉีกขาด 3.2. ลักษณะทางจุลพยาธิวิทยา ประกอบด้วยเยื่อบุผิวที่มีริ้ว ริดๆ คล้ายฟันเลื่อยและแเกบเซลล์อักเสบแทรกอยู่ในเยื่อเด่น ไย บางตำแหน่งของเยื่อบุผิวถูกทำลายหรือฉีกขาด (ศรีษะ) (H & E x 40)

Fig 3. Erosive lichen planus in a 63 - year - old Thai male. 3.1 Equivocal stain (+/-) -Black stains in eroded areas 3.2 Histological features include saw- tooth rete ridges and a band - like inflammatory infiltrate. The epithelium has been destroyed in some places (arrow) (H & E x 40)

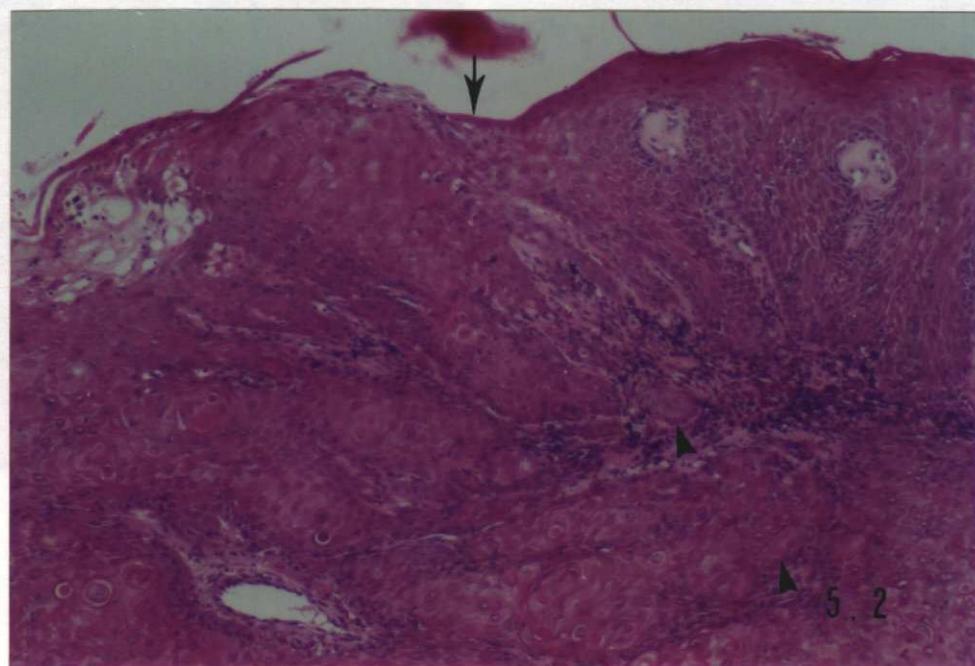
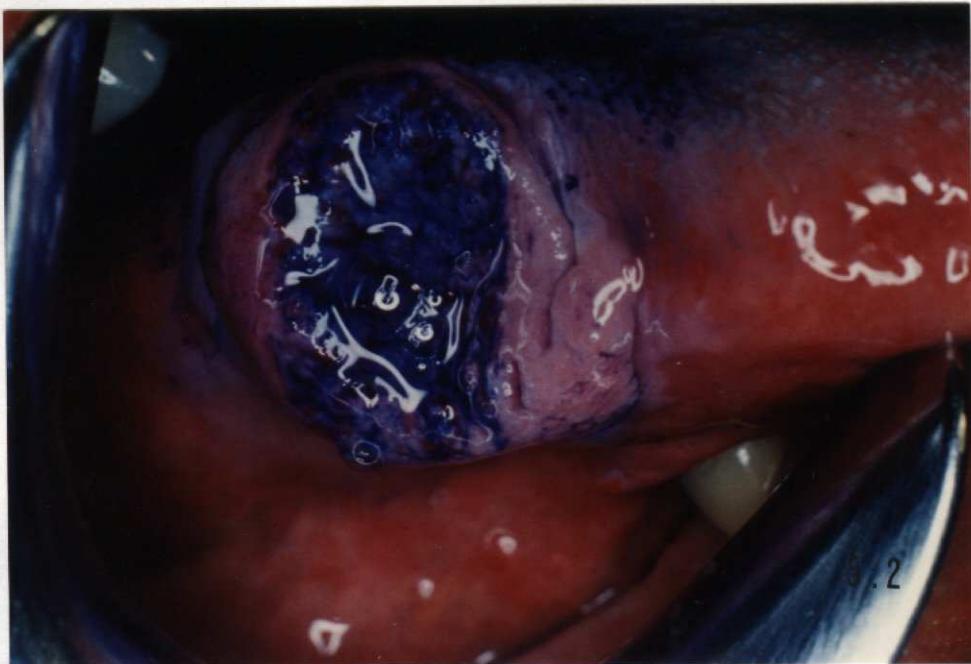

รูปที่ ๔

carcinoma ในมา อิน ไซทิว ในผู้ป่วยหญิงไทย อายุ ๗๑ ปี. ๔.๑. ย้อมติดสี (+) -ติดสีน้ำเงิน สด茄และเข้มเป็นหย่อม ๆ ๔.๒. ลักษณะทางจุลพยาธิวิทยา ประกอบด้วยเซลล์ที่มี การเจริญเติบโตไม่เต็มที่ตลอดความหนาของชั้นเอนพิธีเลียม (H & E x 100)

Fig 4.

Carcinoma in situ in a 71 - year - old Thai female. 4.1 Positive stain (+) -Pale to deep royal blue stains with stippled appearance. 4.2. Histological features include a lack of maturation throughout the full thickness of the epithelium. (H & E x 100)

รูปที่ ๕.

มะเร็งที่ลิ้นของผู้ป่วยชายไทยอายุ ๖๕ ปี. ๕.๑. ย้อมติดสี (+)

- ติดสีน้ำเงินสดบริเวณที่เซลล์เยื่อบุผิวกลायเป็นมะเร็ง ๕.๒. ลักษณะทางจุลพยาธิวิทยา ประกอบด้วย เยื่อบุผิวที่ปกติ ซึ่งพบมีการกลাযเป็นมะเร็ง (ศรีชี้) และกลุ่มเซลล์มะเร็ง แทรกอยู่ในเยื่อเส้นไข (หัวลูกศร) (H & E x 40)

Fig. 5.

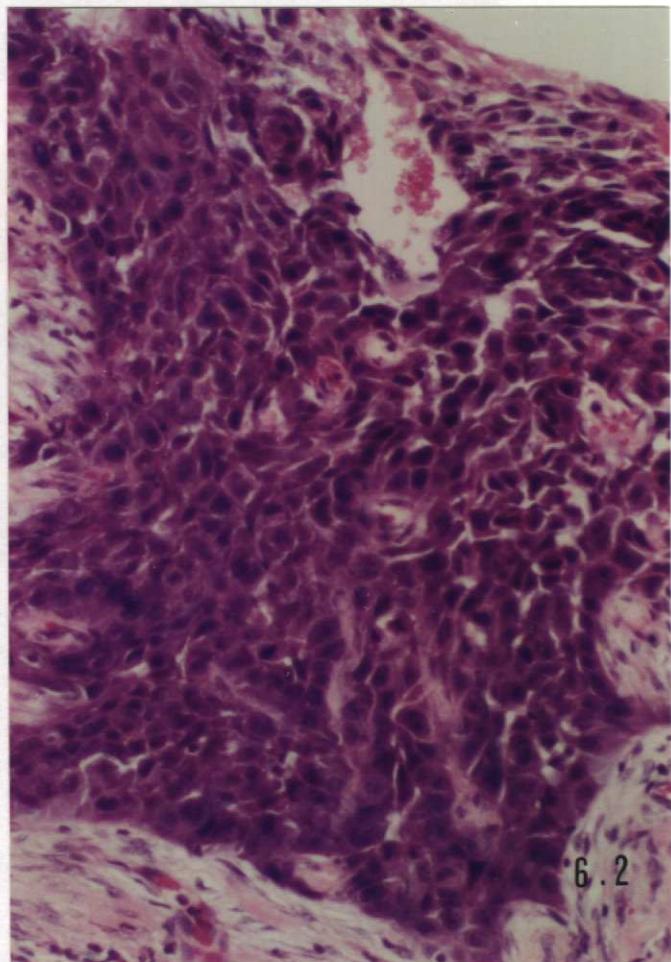
Carcinoma of tongue in a 65 - year - old Thai male.

5.1 Positive stain (+) --Royal blue stain in areas of malignant change.

5.2. Histological features include normal mucoca which shows malignant transformation (arrow) and islands of well differentiated squamous cell carcinoma scattered in underlying tissue (arrow heads). (H & E x 40)

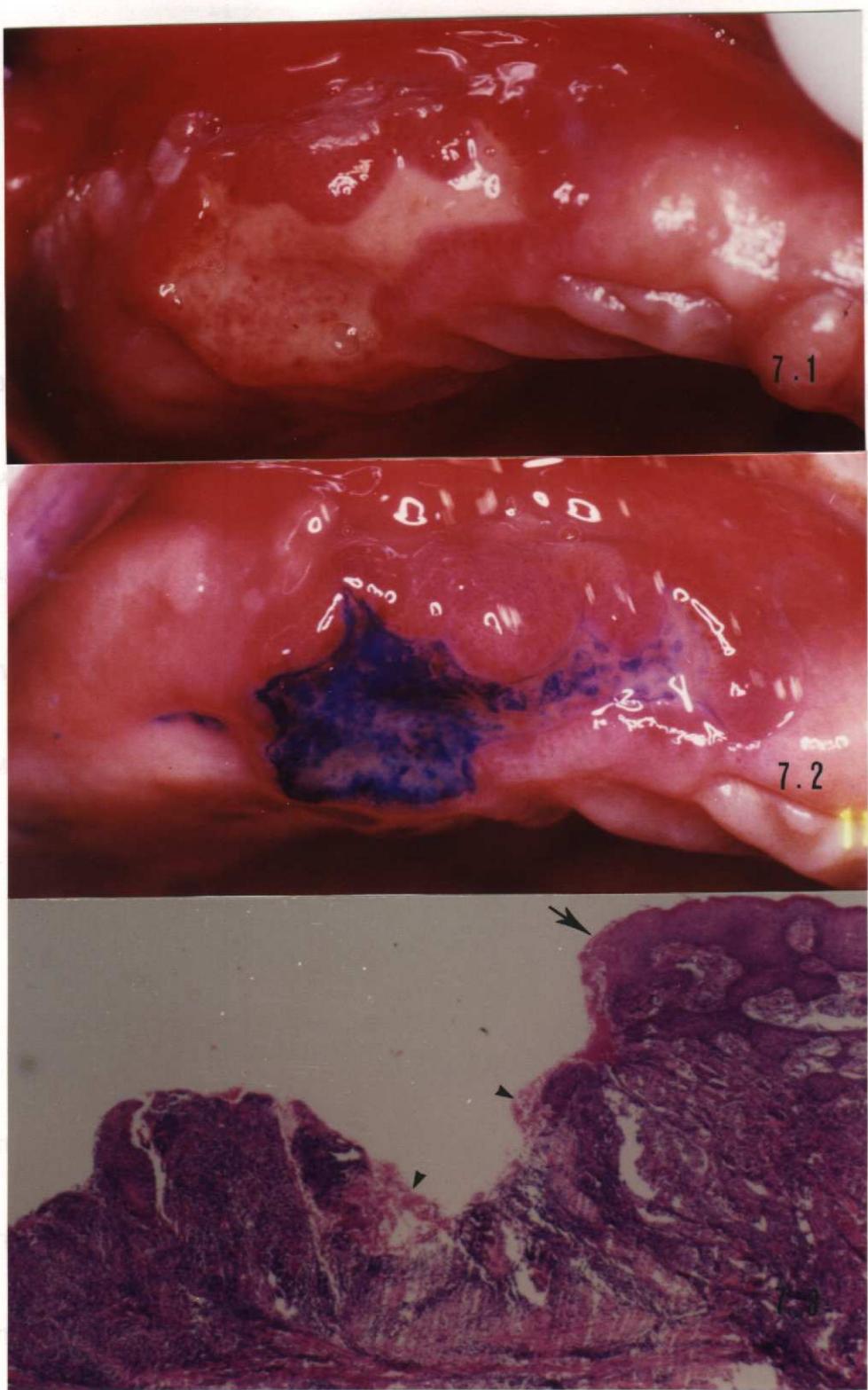
6.1

6.2

รูปที่ ๖. มะเร็งที่กระพุ้งแก้มในผู้ป่วยชายไทยอายุ ๙๒ ปี. ๖.๑. ย้อมติดสี (+) - ติดสีน้ำเงินสดเข้มบางตำแหน่ง ๖.๒. ชิ้นเนื้อตัดจากบริเวณที่ติดสีพับเป็นมะเร็ง癌มัลติเซลล์ลูร์ หรือการปรับตัว (H & E x 40)

- Fig. 6. Carcinoma of buccal mucosa in a 92 - year - old Thai male.
- 6.1. Positive stain (+) -Deep royal blue stain.
 - 6.2. Biopsy taken from the dye - retention area shows anaplastic spuamous cell carcinoma. (H & E x 40)

รูปที่ 7. แผลอักเสบเรื้อรังในผู้ป่วยชายไทยอายุ 52 ปี. 7.1. รอยโรคก่อนย้อมดีส. 7.2. รอยโรคหลังย้อมดี. --ติดสีผลบวกปลอมของ Toluidine blue บนที่บริเวณเนื้อตาย 7.3. ลักษณะทางจุลพยาธิวิทยา พบร่องรอยอักเสบซึ่งถูกคลุมบางส่วนด้วยไสเพอพลาสติก เอฟพีธีเลียน บางส่วนด้วยเนื้อตาย (H & E x 20)

Fig 7. Chronic non - specific ulceration in a 52 - year - old Thai male. 7.1 Pre - and 7.2. post - staining. -- False positive toluidine blue uptake in necrotic area.
 7.3. Histology shows inflamed fibrous tissue which is covered partly by hyperplastic epithelium (arrow) and partly by necrotic tissue (arrow heads) (H & E x 20)

วิจารณ์

การติดสีโกลูอดิน บลู ในเซลล์มะเร็งจะพบเป็นสีน้ำเงินสด (royal blue) และความเข้มของสีมีความสัมพันธ์กับความทึบหรือหนาแน่นของนิวเคลียส เพราะฉะนั้นการติดสีน้ำเงินสดอ่อนหรือเข้มอาจใช้เป็นเครื่องบ่งชี้ภาวะความรุนแรงของเซลล์ที่เปลี่ยนแปลงเป็นเซลล์มะเร็ง เช่น มะเร็งทั้งชนิดลูก换来และไม่ลูก换来 (invasive carcinoma and carcinoma in situ) จะติดสีน้ำเงินสดอ่อนเป็นต้น สำหรับเนื้อเยื่อปกติที่มีการอักเสบเกิดขึ้น จะพบมีการติดสีน้ำเงินดำเข้มหรือม่วงแดง (deep blue - black or purple) หรือดำ^(๑-๒)

ในการศึกษา รอยโรคก่อนเป็นมะเร็ง (precancerous lesion) ที่นำมาศึกษา คือ เอฟพิธิเลียล ดิสเพลเชีย (epithelial dysplasia) พนว่าทั้งสองรายยังไม่ติดสี (รูปที่ ๑) ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของรอยโรคอยู่ในระดับไม่รุนแรงและการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับเซลล์ในชั้นล่าง ส่วนเซลล์ชั้นผิวยังเป็นเซลล์ที่ปกติและมีสภาวะไอกเพอเดอร่าให้สรั่วมอิกด้วยจากการศึกษาของ Mashberg^(๓) พนว่าการติดสีของรอยโรคเอฟพิธิเลียล ดิสเพลเชียไม่แน่นอน บางรายติดสีจาง ๆ หรือบางรายไม่ติดสีเลย การแปรผลการติดสีเปรียบเทียบกับผลการวินิจฉัยโรคจากจุลพยาธิวิทยาของรอยโรคนี้ทำให้ยาก เนื่องจากการวิเคราะห์แบ่งระดับความรุนแรงของรอยโรคนี้ทางด้านจุลพยาธิวิทยายังคลุมเครือไม่ชัดเจน ลักษณะการติดสีของรอยโรคนี้จึงหาข้อสรุปไม่ได้

การติดสีของกลุ่มรอยโรคมะเร็งในการศึกษานี้พบติดสีทั้ง ๙ ราย (รวมครรชิโนมา อินไซทิว) ส่วนในญี่มัจจะมีการติดสีเป็นบางตำแหน่ง (รูปที่ ๔,๕ และ ๖) จากการตัดซึ้นเนื้อตรวจนับว่า ตำแหน่งที่ติดสีเป็นตำแหน่งที่เซลล์ซึ่งผิวมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแล้ว ใน การศึกษานี้ ไม่พบการติดสีชนิดผลลบปลอม (false negative) ซึ่งหมายถึงรอยโรคเป็นมะเร็งแต่ไม่ติดสีตามที่มีรายงานมา^(๗,๘,๙) พนบว่าการติดสีของรอยโรคมะเร็งที่ให้ผลลบปลอมมีประมาณร้อยละ ๒ - ๗

กลุ่มรอยโรคไอลเคน เพลนัส ในการศึกษานี้มีทั้งหมด ๑๓ ราย พนบว่าไม่ติดสี ๑๐ ราย (ร้อยละ ๗๗) และพบติดสีทาง ๆ คลุมเครือ (ผลบวก / ผลลบ) (รูปที่ ๗) จำนวน ๓ ราย (ร้อยละ ๒๓) ผลการตรวจทางจุลพยาธิวิทยาทั้ง ๓ ราย พนบว่า เยื่อบุผิวบางและหลุดหายไปบางตำแหน่งร่วมกับมีเซลล์อักเสบแทรกอยู่ ซึ่งเข้าใจว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้สีผ่านทะลุเข้าไปได้ ไอลเคน เพลนัสหรือไอลเคนนอยด์ ทั้ง ๓ รายจัดอยู่ในกลุ่มนิดอิโรซิฟ (erosive type) สำหรับ ๑๐ รายของรอยโรคไอลเคน เพลนัสหรือไอลเคนนอยด์ที่ไม่ติดสี (รูปที่ ๘) พนเป็นชนิด หนอง - อิโรซิฟ (non - erosive)

การติดสีของรอยโรคหรือผลที่เกิดจากการอักเสบหรือบาดเจ็บมักพบมีการติดสี ใหญ่อิดิน บลู คือให้ผลบวก ปรากฏการณ์เช่นนี้ เรียกว่า ผลบวกปลอม (false positive) ซึ่งมีรายงานพบได้สูงถึง ร้อยละ ๙ - ๑๐^(๔,๕) อย่างไรก็ตาม Mashberg^(๑,๒) ได้เสนอแนะว่ารอยโรคที่ มีการอักเสบร่วมด้วยควรทิ้งไว้ประมาณ ๑๐ - ๑๔ วัน ก่อนที่จะใช้สีใหญ่อิดิน บลู ย้อมบนรอย

โรค ทั้งนี้เพื่อขอให้การอักเสบลดลงหรือถูกกำจัดออกไปก่อน ในการศึกษานี้รอยโรคแผล

อักเสบเรื้อรังมีอยู่ ๑ ราย และการติดสีเป็นผลบวกปлом (รูปที่ ๗)

รอยโรคเป็นที่อยเพอเคอร่าโทซิส ซึ่งเป็นรอยโรคที่มีความผิดปกติเกิดขึ้นที่ชั้น

เคอร่าทินเท่านั้น คือ เนื้อเยื่อในชั้นนี้นาเข้า ส่วนเซลล์ในเยื่อบุผิวไม่พบมีการเปลี่ยนแปลง

การติดสีของรอยโรคกลุ่มนี้ทั้ง ๖ ราย พบร่วมติดสี

การตรวจหารอยโรคจะเริ่งโดยการใช้สีโกลูอิดิน บลู นอกจากจะใช้วิธีย้อมสีบน

รอยโรคแล้ว ยังอาจใช้วิธีบ้วนปากด้วยน้ำยาโกลูอิดิน บลู จากการศึกษาเบรียบเทียบหั้งสองวิธี

^(๕) พบร่วมการใช้วิธีย้อมสีจะก่อให้เกิดผลบวกปломสูงกว่าวิธีบ้วนปาก ในขณะเดียวกันผลลบ

ปломจะพบในรายที่ใช้วิธีบ้วนปากสูงกว่าวิธีย้อม จากรายงาน ^(๖) ที่ศึกษาการใช้น้ำยาน้ำ

ปากโกลูอิดิน บลู (หรือ OraScan) ซึ่งมีจำนวนน้อยในตลาดยอมรับว่าสามารถใช้ตรวจหารอยโรค

จะเริ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับรอยโรคติดสีเพลเชีย อาจให้ผลลบปломสูงถึงร้อยละ ๒๐.๔

การย้อมด้วยสีโกลูอิดิน บลู อาจใช้ตรวจหาขอบของรอยโรคจะเริ่ง หรือ ตรวจหารอยโรคจะเริ่งที่

เหลือค้างอยู่หลังผ่าตัด หรือตรวจหารอยโรคจะเริ่งที่เกิดขึ้นใหม่โดยเฉพาะในกลุ่มเสี่ยงอาจใช้

ตรวจติดตามผล การใช้น้ำยาน้ำบ้วนปากโกลูอิดิน บลู เป็นเครื่องตรวจส่องรอยโรคจะเริ่งซ่องปาก

(Oral cancer screening) ในชุมชนนั้น อาจยังมีปัญหาเรื่องผลบวกปломและผลลบปлом ซึ่ง

จะทำให้เกิดการผิดพลาดในการวินิจฉัยโรค รอยโรคที่ไม่ใช่มะเร็งอาจเข้าใจว่าเป็นมะเร็ง

สำหรับรอยโรคจะเริ่งบางรายอาจเข้าใจว่าเป็นรอยโรคอื่นหรือไม่เป็นโรค ดังนั้นการตรวจ

วินิจฉัยที่แน่นอนยังคงจำเป็นต้องอาศัยการตัดชิ้นเนื้อตรวจ (biopsy)

สรุป

การใช้สีท็อกซ์อิดินบลูตรวจหารอยโรคจะเริ่งในช่องปาก เชื่อว่าเป็นวิธีที่ใช้ได้ผล

และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้อาจใช้ตรวจหารอยโรคจะเริ่งในระยะแรกหรือระยะที่ยังไม่ลุกลาม

(carcinoma in situ) ได้ด้วย อย่างไรก็ตามในรอยโรคที่ยังไม่พบมีการเปลี่ยนแปลงหรือเจริญ

ผิดปกติของเซลล์ในชั้นบนของเยื่อบุผิวอาจไม่ได้ผลเมื่อย้อมด้วยสีท็อกซ์อิดิน บลู คือ อาจเกิดการ

วินิจฉัยโรคผิดถูกกว่าเป็นจริง (underdiagnosis) ได้ หากตรวจกันข้ามในรอยโรคที่พบมีการอักเสบ

เรื้อรังมักพบมีการติดท็อกซ์อิดิน บลู hematoxylin ทำให้เกิดการวินิจฉัยโรคผิดสูงกว่าเป็น

จริง (overdiagnosis) การแปลผลการติดสีเป็นปัญหาหนึ่งซึ่งต้องอาศัยความชำนาญและ

ประสบการณ์ของผู้ใช้จึงอาจจะช่วยลดความผิดพลาดได้ การใช้สีท็อกซ์อิดิน บลู ช่วยในการ

วินิจฉัยโรคในคลินิกนั้น อาจใช้ได้เป็นแค่เครื่องมือช่วยศัลยแพทย์ตัดสินใจในเรื่องตำแหน่งที่จะ

เลือกตัดเนื้อตรวจหรือการตรวจหารอยโรคจะเริ่งที่เหลืออยู่หลังผ่าตัดหรือมะเร็งที่เกิดขึ้นใหม่

หรือการตรวจติดตามผลในการรักษาหรือติดตามผลในกลุ่มเสี่ยงเป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

1. Richart, R.M. : A Clinical Staining Test for the in vivo Delineation of Dysplasia and Carcinoma in situ. Am.J. Obst. & Gynec. 86 (6) : 703 - 712 , 1963.
2. Niefel, H.H., Chomet, B. : In vivo Staining Test for Delineation of Oral Intraepithelial Neoplastic Change : Preliminary Report. J. Am. Dent. Assoc. 68 : 801 - 806, 1964.
3. Mashberg, A. : Reevaluation of Toluidine Blue Application as a Diagnostic Adjunct in the Detection of Asymptomatic Oral Squamous Carcinoma : Continuing Prospective Study of Oral Cancer III. Cancer 46 : 758 - 763, 1980.
4. Mashberg, A. Final Evaluation of Tolonium Chloride rinse for Screening of High Risk Patients with Asymptomatic Squamous Carcinoma. J. Am. Dent. Assoc. 160 : 319 - 323, 1983.
5. Silverman , S., Migliorati , C. and Barbasa J. Toluidine blue Staining in the Detection of Oral Precancerous and Malignant lesions. Oral Surg. 57 : 379 - 382 , 1984.

6. Mashberg, A. Tolonium (Toluidine Blue) Rinse - A Screening Method for Recognition of Squamous Carcinoma : Continuing Study of Oral Cancer IV. J. Am. Med. Assoc. 245 (23) : 2408-2410 , 1981.
7. Warnakulasuriya , K. A. A. S. and Johnson, N. w. : Sensitivity and Specificity of OraScan Toluidine Blue Mouthrinse in the Detection of Oral Cancer and Precancer. J. Oral Pathol. Med. 25 : 97 - 103 , 1996.
8. Epstein , J.B., Scully, C. and Spinelli, J.J. : Toluidine Blue and Lugol 's Iodine Application in the Assessment of Oral Malignant Disease and Lesions at Risk of Malignancy. J Oral Pathol. Med. 21 : 160 - 163, 1992.
9. Rosenberg, D. and Cretin, S. : Use of Meta - analysis to Evaluate Tolunium Chloride in Oral Cancer Screening. Oral Surg. Oral Med. Oral Pathol. 67 : 621 - 627, 1989.
10. Portugal , L. G., Wilson , K.M., Biddinger, P.W. and Gluckman, J.L. : The Role of Toluidine Blue in Assessing Margin Status After Resection of Squamous Cell Carcinomas of the upper Aerodigestive Tract. Arch. Otolaryngol. Head Neck Surg. 122 : 517 - 519, 1996.